

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 7C/222/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1412213897
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Redenkovičová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2015:1412213897.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV, v konaní pred samosudkyňou JUDr. Tatianou Redenkovičovou Koprdivou, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ s.r.o., ul. Pribinova č. 25, 81109 Bratislava, IČO : 35 807 598, zastúpený: Fridrich Paľko s.r.o., ul. Grösslingova č. 4, 811 09 Bratislava 2, IČO: 36 864 421, proti odporcovi : Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie č. 13, 813 11 Bratislava, o zaplatenie náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy podľa zák.č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov, a o návrhu navrhovateľa na prerušenie konania, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa na prerušenie konania z a m i e t a .

Súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu z a m i e t a .

Súd odporcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom na začatie zo dňa 21.9.2012 doručeným Okresnému súdu Bratislava IV. dňa 27.9.2012 domáhal zaviazania odporcu k zaplateniu náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy podľa zák.č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov s odôvodnením, že navrhovateľ je právnickou osobou, ktorá vykonáva na základe registrácie podnikateľskú činnosť v prevažnej miere v oblasti poskytovania krátkodobých úverov. Navrhovateľ v súlade s pravidlami riadneho hospodárenia ako oprávnený subjekt (veriteľ zo zmluvy o úver č. XXXXXXXX) navrhol písomným podaním spísaným procedurálny postupom podľa ust. § 38 a nasl. zák.č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov zvolenému súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu . Exekúciu oprávnený navrhol vykonať pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla nezaplatením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX dlžníkom : L. Á., nar. XX.XX.XXXX (sp.zn. Ex 8661/2010). Súdny exekútor predložil návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému Okresnému súdu Bratislava IV a požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie prijal na ďalšie konanie, čím došlo k zákonnému založeniu jeho povinnosti zaoberať sa danou žiadosťou a rozhodnúť o nej v rámci priznanej právomoci a to v zákonom ustanovenej dobe. Poukázal na ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku platného od 1.6.2011 a od 1.6.2010 do 31.5.2011. Povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia žiadosti, dodržaná nebola. Rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 30.01.2011 (konanie sa začalo 7.07.2010),a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia (omeškanie viac ako 207 dní). Nesprávny úradný postup navrhovateľ charakterizuje:

a) Nevydaním rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov,

b) Vykonaním úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok, bol príčinou konkrétneho následku, ktorý sa prejavil vznikom materiálnej škody a nemajetkovej ujmy na strane navrhovateľa.

Upozornil, že podľa platnej právnej úpravy je rozsudok rozhodcovského súdu rovnocenným exekučným titulom s rozsudkom vydaným všeobecným súdom v občianskom súdnom konaní.

Majetková škoda vo výške 890,54,-eur predstavuje náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného Zmluvou o úvere.

K uplatnenej náhrade nemajetkovej ujmy v peniazoch navrhovateľ uviedol, že samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, stratu legitímnych očakávaní, stratu dôvery v právo a spravodlivé riešenie veci a zamedzenie vymoženiu pohľadávky cestou exekúcie si uplatnil sumu 178,11,-eur (t.j. 20% z uplatňovanej istiny s príslušenstvom - hodnoty majetkového práva postihnutého procesnou deformáciou).

Odporca sa k návrhu na začatie konania vyjadril písomným podaním zo dňa 23.01.2013 doručeným súdu 30.01.2013 a následne podaním zo dňa 03.09.2013 doručeným súdu dňa 06.09.2013 požiadal o spojenie vecí, ktoré napadli do oddelenia 7C z dôvodu, že navrhovateľ svoje návrhy odvodzuje od nesprávneho úradného postupu Okresného súdu spočívajúceho v tom, že tento:

- Nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote,
- Rozhodol o poverení exekútora po 15 dňovej lehote,
- Rozhodol o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia po 15 dňovej lehote,
- Zamietol návrh na vydanie poverenia po 15 dňovej lehote.

Odporca žiadal súd, aby návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol z dôvodu, že s poukazom na OSP zák.č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov, vo veci nie sú splnené procesné podmienky konania, v žalobe nie je uvedená spisová značka súdneho konania, chýbajú dátumy podaní na súd, ktoré majú význam pre právne posúdenie veci a dátumy, kedy sa navrhovateľ dozvedel o vzniku škody, pričom navrhovateľ nepriložil ani jeden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval existenciu exekučného konania a celú dôkaznú povinnosť prenáša na súd, napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša sám (ÚS SR sp.zn. II. ÚS 211/2012, sp.zn. IV.ÚS 366/2012, sp.zn. IV. ÚS 374/2012) Odporca navrhol aplikáciu ust. § 43 ods. 1 O.s.p. Z návrhu nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody, navrhovateľ namieta "nezákonné konanie" v podobe nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora a nesprávny úradný postup v podobe prieťahov. Čo sa týka prieťahov v konaní, odporca vyslovil, že "žiadosť o informáciu o stave konania" nie je možné považovať za riadny prostriedok, ktorý by smeroval k odstráneniu tvrdých prieťahov a k ich účinnému odstráneniu. Po vyžiadanej súčinnosti v rámci prejednávania predbežného prerokovania zo strany odporcu, či využil možnosť podania sťažnosti na zbytočné prieťahy v príslušných konaniach predsedovi súdu resp. možnosť podania ústavnej sťažnosti t.j. či využil účinné právne prostriedky nápravy na urýchlenie konania (nález ÚS SR z 3.5.2011 č.k. III.ÚS 69/2011-25)Navrhovateľ ako sťažovateľ má konať v zmysle zásady "vigilantibus iura" (každý nech si stráži svoje právo). Všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prieťahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo ÚS SR. Dňa 23.4.2012 boli odporcovi doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a návrh bol podaný na súd

už dňa 27.9.2012, t.j. navrhovateľ ho nepodal po uplynutí 6- mesačnej lehoty, ale skôr (ust. § 15 ods. 1, § 16 ods. 4 zák.č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov) pričom poškodený sa práva na náhradu škodu spôsobenej pri výkone verejnej moci môže domáhať na súde až po uplynutí 6 mesiacov odo dňa prijatia jeho žiadosti. Navrhovateľ neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie predbežných žiadostí a tým zmaril akúkoľvek možnosť prerokovať nárok na náhradu škody, o ktorého prerokovanie sám požiadal. MS SR nepovažuje z uvedeného dôvodu podľa ust. § 4 ods. 1 písm. a zák.č. 514/2003 Z.z. za predbežne prerokovaný. Podmienky úspešného uplatnenia nároku na náhradu škody podľa zák.č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov :

- nezákonné rozhodnutie resp. nesprávny úradný postup

- vznik škody

- príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou

Odporca poukázal na postup súdov podľa ust. § 44 zák.č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov s tým, že v niektorom prípade mohol exekučný súd rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po uplynutí zákonom stanovenej 30-dňovej lehoty od doručenia takéhoto návrhu, najmä ak exekútor neposkytol exekučnému súdu plnú súčinnosť a v takom prípade súd nemohol objektívne dodržať lehotu. V takom prípade navrhovateľovi nič nebránilo využiť účinný prostriedok nápravy podľa ust. § 3 ods. 7 v spojení s ust. § 62 a nasl. zák.č. 757/2004 Z.z. o súdoch. Ak navrhovateľ nevyužil tento prostriedok, zanedbal svoju všeobecnú prevenčnú povinnosť podľa ust. § 415 Občianskeho zákonníka (sp.zn. I.ÚS 16/02). Vzhľadom na povahu úkonu, zákonom stanovenú lehotu, v ktorej sa rozhodlo, nečinnosť navrhovateľa a nevyhnutnosť vykonať pred resp súčasne s rozhodnutím iné úkony, nie je možné nerozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v lehote ustanovenej zákonom považovať za zbytočné prietahy, teda za nesprávny úradný postup (ust. § 44 ods. 8 Exekučného poriadku). S poukazom na ust., § 9 ods. 2 zák.č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom od 1.1.2013, pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy , žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, z rozhodnutia ESLP, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Odporca má za to, že nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúci v existencii prietahov (čl. 48 ods. 2 Ústavy SR). K materiálnej škode 175,- eur , poukázal na ust. § 17 ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov, s tým, že navrhovateľ neuviedol, či ide o vecné náklady, skutočnú škodu alebo o ušlý zisk. Na preukázanie vzniku škody by navrhovateľ musel produkovať dôkazy preukazujúce škodu pri každej individuálnej pohľadávke. Navrhovateľom žiadané paušálne sumy za všeobecne uvedené činnosti je nesprávne a účelové. K nemajetkovej ujme s poukazom na ust. § 17 ods. 2, 3 zák.č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov, a to s ohľadom na osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, s ohľadom na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti za ktorých k nej došlo, s ohľadom na závažnosť následkov , ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote a závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení. Navrhovateľ nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy a ani to, že by sa mala poskytovať jej náhrada v peniazoch. Odporca poukázal na povahu a predmet súdnych konaní v ktorých malo k nesprávnemu úradnému postupu dôjsť, a to pri zohľadnení podnikateľskej činnosti navrhovateľa a povedomí, ktoré je okolo navrhovateľa pri spojení s touto podnikateľskou činnosťou vytvorené. Navrhovateľ a jeho praktiky sú vnímané verejnosťou negatívne, boli predmetom záujmu Európskej komisie. Odporca zastáva názor, že navrhovateľ nepreukázal podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu, súlad postupu navrhovateľa s dobrými mravmi ako aj nedostatočnosť konštatovania porušenia práva (ust. § 5 ods. 1, § 9 ods. 4 zák.č. 514/2003 Z.z.) s tým, že bolo potrebné preukázať okrem uvedeného aj príčinnú súvislosť ako ďalší predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu.

Nahliadnutím do zapožičaného spisu sp.zn. 16Er 2404/2010, EX 8661/10, v právnej veci oprávneného : POHOTOVOSTĚ s.r.o., proti povinnému : Ā. L. nar. XX.XX.XXXX, bolo preukázané, že dňa 12.08.2010 súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý sp.zn. EX 8661/10 doručí tunajšiemu súdu žiadosť o udelenie poverenia. Na základe pokynu vyššieho súdneho úradníka zo dňa 23.08.2010 súd požiadal Stály rozhodcovský súd, Slovenská rozhodcovská a.s. Karloveské rameno 8, Bratislava o zapožičanie kompletného spisu sp.zn. SR 02281/10 (výzva doručená 08.09.2010). Po doložení žiadaného súpisu

súd uznesením č.k. 16Er 2404/2010, EX 8661/10 - 18 zo dňa 21.10.2010, žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol, pretože právna úprava Exekučného poriadku neumožňuje iba čiastočné zamietnutie žiadosti a súd vychádzal zo skutočnosti, že oprávnený navrhuje vykonať exekúciu aj na vymoženie zmenkového úroku 0,25% denne, teda 91,25% ročne z dlžnej sumy 180,-eur od 25.09.2009 do zaplatenia, čo ku dňu rozhodnutia okrem zmenkovej istiny 180,-eur a zákonného úroku 6% z uvedenej zmenkovej istiny od 29.01.2010 do zaplatenia predstavuje ďalších 176,40,-eur. Výška zmenkového úroku 91,25% ročne je teda v jednoznačnom rozpore s dobrými mravmi z čoho vyplýva, že aj návrh na vykonanie exekúcie na vymoženie uvedeného zmenkového úroku je v rozpore s § 3 Občianskeho zákonníka, vzhľadom na osobu povinného, ktorý je fyzickou osobou nepodnikateľom a ktorému pôžička nebola poskytnutá za účelom zisku a aj oprávnený pred poskytnutím takejto pôžičky má možnosť preveriť si schopnosť dlžníka splácať a aj s ohľadom na skutočnosť, že zákonný úrok z omeškania ku dňu 25.09.2009 predstavoval hodnotu 9% ročne, uvedený zmenkový úrok 91,25% ročne predstavuje vyše 10 - násobok zákonného úroku z omeškania (zmenkový vzťah má občianskoprávnu povahu). Dňa 12.11.2010 doručil oprávnený odvolanie proti uzneseniu a Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 18CoE 142/2011 - 46 zo dňa 30.03.2012 odvolacie konanie zastavil s tým, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Dňa 04.02.2015 súd vo veci stanovil termín pojednávania na deň 09.04.2015, pričom na stanovený termín pojednávania sa účastníci a ich právni zástupcovia nedostavili. Navrhovateľ mal doručenie predvolania riadne vykázané dňa 16.02.2015, neúčast' ospravedlnili. Odporca mal doručenie predvolania vykázané dňa 12.02.2015 a e-mailovým podaním dňa 01.04.2015 neúčast' ospravedlnil a poukázal na písom.vyjadrenie, namietal zmätočnosť žalobného návrhu, nesplnenie podmienok nevyhnutných pre vznik zodpovednosti štátu za škodu, nepreukázanie nesprávneho úrad.postupu, nepreukázanie vzniku a výšky škody, nesplnenie podmienok pre možnosť priznania náhrady v peniazoch a napokon i neexistenciu príčinnej súvislosti. V záujme hospodárnosti konania žiadal ospravedlniť neúčast' s tým, že nežiadal o odročenie pojednávania, trval na doručenom písom.vyjadrení a doručení zápisnice z pojednávania. Dňa 02.04.2015 právny zástupca navrhovateľa zaslal e-mailom súdu ústavnú sťažnosť, adresovanú Ústavnému súdu SR vo veci sťažovateľa POHOTOVOST' s.r.o. proti porušovateľovi základného práva: Krajský súd Bratislava (sp.zn. 3NcC/203/2012) a návrhy na zrušenie pojednávania a návrh na prerušenie konania (§ 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p., § 109 ods. 2 písm, c/ O.s.p.), poukázal na konanie vedené na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 7C 6/2010, poukázal aj na uznesenie Okresného súdu Nové mesto nad Váhom sp. zn. 11C 355/2012-109 zo 17.12.2014, a požiadal o prerušenie do právoplatného rozhodnutia o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla predložiť Slovenská republika MS SR Súdnemu dvoru európskej únie, konaní vedenom na OS Prešov, pod sp.zn. 7C 6/2010.

Na pojednávanie konané dňa 01.06.2015 sa opakovane navrhovateľ, právny zástupca navrhovateľa nedostavili. Doručenie predvolania mali riadne vykázané dňa 11.05.2015, neúčast' na pojednávaní ospravedlnili a požiadali o prerušenie konania e - mailovým podaním zo dňa 28.05.2015, doručení súdu s prílohou - rozhodnutím Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 11C/355/2012 - 109 zo dňa 17.12.2014, sťažnosťou adresovanou ÚS SR proti porušovateľovi KS BA sp.zn. 3NcC 203/2012. Nedostavil sa odporca, doručenie predvolania, spolu s návrhom na prerušenie konania a výzvou na vyjadrenie sa k nemu prevzal 06.05.2015, v lehote 10 dní odo dňa doručenia výzvy sa k návrhu navrhovateľa na prerušenie konania nevyjadril. Neúčast' na dnešnom pojednávaní ospravedlnil dňa 22.05.2015 a nežiadal o odročenie pojednávania s tým, že sa k návrhu vyjadril, namietal zmätočnosť žalobných návrhov, nesplnenie podmienok nevyhnutných pre vznik zodpovednosti štátu za škodu, nepreukázanie nesprávneho úradného postupu, nepreukázanie vzniku a výšky škody, nesplnenie podmienok pre možnosť priznania náhrady v peniazoch a neexistenciu príčinnej súvislosti.

Podľa ust. § 119 ods. 1 O.s.p. pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Podľa ust. § 119 ods. 4 O.s.p. súd nezistil, že existuje dôležitý dôvod na odročenie pojednávania, a preto bez zbytočného odkladu neinformoval predvolaných o zrušení termínu pojednávania. Napriek uvedenej skutočnosti právny zástupca navrhovateľa a odporca sa na termín pojednávania nedostavili, e-mailové podanie originálom ku dňu nedoplnili.

Podľa ust. § 41 ods. 2 O.s.p. každý úkon posudzuje súd podľa jeho obsahu, aj keď je úkon nesprávne označený.

Podľa ust. § 42 ods. 1 O.s.p. podanie možno urobiť písomne, ústne do zápisnice, elektronickými prostriedkami alebo telefaxom. Podanie obsahujúce návrh vo veci samej alebo návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktoré bolo urobené elektronickými prostriedkami, treba doplniť písomne alebo ústne do zápisnice najneskôr do troch dní; podanie, ktoré bolo podpísané zaručeným elektronickým podpisom, doplniť netreba. Podanie urobené telefaxom treba doplniť najneskôr do troch dní predložením jeho originálu. Na podania, ktoré neboli v tejto lehote doplnené, sa neprihliada.

Podľa ust. § 101 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a že dbajú na pokyny súdu.

Podľa ust. § 101 ods. 1 O.s.p. súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník neustanoví na pojednávanie ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka, prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Súd pojednávanie z 09.04.2015 ako už bolo uvedené, odročil na termín pojednávania dňa 01.06.2015 s tým, že doručí odporcovi návrh na prerušenie konania spolu s výzvou na vyjadrenie sa k nemu. Opätovne na ďalšie pojednávanie konané dňa 01.06.2015 sa navrhovateľ, právny zástupca navrhovateľa nedostavili. nedostavil sa taktiež odporca, k návrhu na prerušenie konania sa nevyjadril. Súd za splnenia predpokladov uvedených v ustanovení § 101 ods. 2 O.s.p. môže uskutočniť pojednávanie a na tomto aj rozhodnúť vec bez prítomnosti účastníka, resp. jeho zástupcu, ktorý bol riadne predvolaný a nepožiadal z dôležitého dôvodu o jeho odročenie. Dôležitý dôvod môže byť vyvodzovaný len zo skutočnosti, ktorá je vo vzťahu k prebiehajúcemu súdnemu konaniu a nariadenému pojednávaniu so zreteľom na všetky okolnosti vážna (svojou povahou znemožňujúca každému účastníkovi občianskeho súdneho konania za rovnakých okolností účasť na súdnom pojednávaní), súčasne ospravedlniteľná (všeobecne prijímaná ako odpustiteľná), nepredvídateľná (nepredvídaná alebo neočakávaná), neodvrátiteľná (neumožňujúca účastníkovi prijať opatrenie prekonávajúce príčinu neúčasti na pojednávaní) a náhla (vzhľadom na časové súvislosti nedovoľujúca účastníkovi uskutočniť kroky vedúce k jeho účasti na pojednávaní). Dôležitosť dôvodu, ktorým je odôvodňovaná žiadosť neprítomného účastníka o odročenie pojednávania (§ 101 ods. 2 O.s.p.), posudzuje súd podľa okolností toho - ktorého prípadu. S poukazom na citované ustanovenie súd vo veci konal v neprítomnosti účastníkov konania vec prejednal a prihliadol na obsah spisu a doteraz vykonané dôkazy (a to najmä spis Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 16Er 2404/2010). Navrhovateľ napriek riadnemu a včasnému predvolaniu si bezdôvodnou neúčasťou na pojednávaní sám zmaril možnosť dôsledne uplatňovať svoje práva a chrániť svoje záujmy (súd nespochybňuje zásadu kontradiktórnosti konania, pod ktorú možno subsumovať právo účastníka konania byť oboznámený s predloženými dôkazmi a vyjadreniami, vyjadriť sa k nim a predložiť či označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, avšak nie je možný čisto absolútny, resp. formalistický výklad tejto zásady bez väzby na ostatné zásady občianskeho súdneho konania napr. zásadu hospodárnosti a plynulosti súdneho konania). Navrhovateľ napriek písomnému poučeniu podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p. neoznačil ani nepredložil mimo návrhu na začatie konania ďalšie dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Navrhovateľ nepoukázal na existenciu znaleckého posudku v návrhu na začatie konania a ani neskôr; neoznačil ho teda ako dôkaz na preukázanie svojich tvrdení. Súd na pojednávaní dokazovanie navrhnuté navrhovateľom v návrhu na začatie konania, účastníkom konania umožnil zúčastniť sa uvedeného pojednávania, na základe čoho mali účastníci konania možnosť s dôkazmi sa oboznámiť, vyjadriť sa k nim a prípadne navrhnúť ďalšie dôkazy tak, aby nedošlo jeho postupom k porušeniu zásady kontradiktórnosti konania a ani k odňatiu práva na spravodlivý súdny proces. V predmetnej veci súd prvého stupňa vykonával dokazovanie navrhovateľom označeným exekučným spisom, ktorý označil ako dôkaz v návrhu na začatie konania a dokazovanie bolo vykonávané na preukázanie tvrdení navrhovateľa .

Predmetné podanie právneho zástupcu navrhovateľa nebolo ku dňu rozhodnutia súdu doplnené originálom. Z obsahu podania vyplýva, že právny zástupca navrhovateľa, okrem iného žiadal pojednávanie stanovené na deň 01.06.2015 zrušiť (ust. § 119 O.s.p.). Súčasne poukázal na konanie o vznesenej námietke zaujatosti sudcov Okresného súdu v Bratislave IV. (rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave č.k. 3NcC/203/2012 - 15 sudcovia Okresného súdu Bratislava IV neboli vylúčení z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci). V e-mailovom podaní predniesol písomný návrh na prerušenie konania

a/ na čas do skončenia konania pred ÚS SR o ústavnej sťažnosti predmetom ktorej je porušenie práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd, ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave vo veci nevyhlásenia sudcu povereného prejednávaním veci (ust. § 109 O.s.p.) a

b/ súčasne návrh na prerušenie konania do právoplatnosti skončenia konania o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla položiť Slovenská republika - MS SR Súdnemu dvoru Európskej únie v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 7C 6/2010.

S poukazom na Rozvrh práce na rok 2013 a Dodatok k rozvrhu práce účinný odo dňa 7.10.2013, je zrejmé, že zákonnému sudcovi JUDr. Tatiane Redenkovičovej Koprdovej bola pridelená predmetná vec po jeho nástupe na výkon funkcie sudcu na Okresný súd Bratislava IV, t.j. až odo dňa 7.10.2013 v rámci celého prideleného oddelenia 7C (osoba zákonnej sudkyne nebola v námietke zaujatosti spomínaná, nakoľko v tom čase nebola sudcom prideleným na výkon funkcie Okresného súdu Bratislava IV a námietka zaujatosti voči nej k dnešnému dňu vznesená účastníkmi konania nebola). Súd poukazuje na to, že podanie možno urobiť elektronickými prostriedkami, ale nakoľko sa jedná o podanie vo veci samej, treba ho doplniť písomne alebo ústne do zápisnice najneskôr do 3 dní. Na podanie, ktoré nebolo v lehote doplnené sa neprihliada (ust. § 42 ods. 1 O.s.p., rozhodnutie NS SR sp.zn. 1Ndc 6/2011 zo dňa 15.4.2011).

Podľa ust. § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p. súd konanie preruší, ak

b) rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

Podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak

c) prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Súd vyhodnotil žiadosť navrhovateľa na zrušenie či odročenie pojednávania ako nedôvodnú. Otázka nestrannosti pôvodne vo veci konajúceho sudcu, ktorú navrhovateľ opätovne (a z totožných dôvodov ako v návrhu na začatie konania) namieta ústavnou sťažnosťou, už bola v konaní právoplatne vyriešená Krajským súdom v Bratislave ako nadriadeným súdom postupom podľa § 16 O.s.p., keď uznesením č.k. 3NcC/203/2012-15, zo dňa 16.10.2012 rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Bratislava IV nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania danej veci (okrem JUDr. Martina Kopša, ktorého z prejednávania a rozhodovania veci vylúčil). Predmetnú prejednávala a rozhodla ako zákonná sudkyňa JUDr. Tatiana Redenkovičová Koprdová, ktorej bola predmetná vec pridelená a prejednanie a rozhodnutie až následne. Samotná skutočnosť, že sudca vykonáva súdnictvo na súde, ktorý údajne podľa tvrdenia navrhovateľa svojim nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť odporcu za majetkovú škodu a nemajetkovú ujmu, však nie je dôvodom na vylúčenie sa sudcu (otázku, či vo veci rozhodoval vylúčený sudca, môže preskúmať len súd vyššieho stupňa v riadnom inštančnom postupe na základe riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov, a nie ústavný súd v konaní o ústavnej sťažnosti navrhovateľa a predmetný záver bol vyslovený aj Ústavným súdom Slovenskej republiky, ktorý už v čase podania žiadosti o odročenie pojednávania a prerušenie konania uznesením č.k. II. ÚS

447/2013-11, zo dňa 12.9.2013, ústavnú sťažnosť navrhovateľa v danej veci pre nedostatok právomoci odmietol).

Súd preto postupoval v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. a vec prejednal v neprítomnosti účastníkov konania. Súd zistil, že Ústavný súd Slovenskej republiky uznesením I. ÚS 391/2014 - 10 sťažnosti spoločnosti POHOTOVOSTĚ s.r.o. spojil na spoločné konanie a sťažnosť odmietol pre nedostatok právomoci ÚS SR na jej prerokovanie. S poukazom na uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na prerušenie konania. Čo sa týka druhého dôvodu návrhu navrhovateľa na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania o prejudiciálnych otázkach (zodpovedanie prejudiciálnych otázok v konaní prebiehajúcim na Okresnom súde Prešov sp.zn. 7C 6/2010) súd má za to, že tieto nemajú zásadný význam pre rozhodnutie v predmetnom konaní. S poukazom na citované ustanovenie § 109 O.s.p. súd predmetné návrhy navrhovateľa na prerušenie konania zamietol, nakoľko je preukázané, že neprebíha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu v predmetnom konaní a ani súd nedal v tomto konaní na takéto konanie podnet.

V predmetnej veci súd vykonal dokazovanie : oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, s obsahom zapožičaného spisu sp.zn. 16Er 2404/2010 a zistil nasledovný skutkový stav :

Navrhovateľ označil v návrhu, sp.zn. 7C/222/2012, že vec sa týka spisu vo veci povinného : Á. L. nar. XX.XX.XXXX, bez bližšej špecifikácie súdneho spisu Okresného súdu Bratislava IV . V návrhu na začatie konania :

- nie je uvedená spisová značka súdneho konania ,
- chýbajú dátumy podaní na súd, ktoré majú význam pre právne posúdenie veci a
- dátumy, kedy sa navrhovateľ dozvedel o vzniku škody,
- pričom navrhovateľ nepriložil ani jeden relevantný dôkaz , ktorý by preukazoval existenciu exekučného konania.

Lustráciou podľa osoby povinnej : Á. L. nar. XX.XX.XXXX, súd vyhľadal súdny spis viažuci sa na túto osobu povinnú (iný súdny spis sa nepodarilo súdu vyhľadať), pričom z obsahu vyhľadaného súdneho spisu zistil :

v právnej veci oprávneného : POHOTOVOSTĚ s.r.o., proti povinnému : Á. L. nar. XX.XX.XXXX, bolo preukázané, že dňa 12.08.2010 súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý sp.zn. EX 8661/10 doručí tunajšiemu súdu žiadosť o udelenie poverenia. Na základe pokynu vyššieho súdneho úradníka zo dňa 23.08.2010 súd požiadal Stály rozhodcovský súd, Slovenská rozhodcovská a.s. Karloveské rameno 8, Bratislava o zapožičanie kompletného spisu sp.zn. SR 02281/10 (výzva doručená 08.09.2010). Po doložení žiadaného súpisu súd uznesením č.k. 16Er 2404/2010, EX 8661/10 - 18 zo dňa 21.10.2010, žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol , pretože právna úprava Exekučného poriadku neumožňuje iba čiastočné zamietnutie žiadosti a súd vychádzal zo skutočnosti , že oprávnený navrhuje vykonať exekúciu aj na vymoženie zmenkového úroku 0,25% denne, teda 91,25% ročne z dlžnej sumy 180,-eur od 25.09.2009 do zaplatenia, čo ku dňu rozhodnutia okrem zmenkovej istiny 180,-eur a zákonného úroku 6% z uvedenej zmenkovej istiny od 29.01.2010 do zaplatenia predstavuje ďalších 176,40,-eur. Výška zmenkového úroku 91,25% ročne je teda v jednoznačnom rozpore s dobrými mravmi z čoho vyplýva, že aj návrh na vykonanie exekúcie na vymoženie uvedeného zmenkového úroku je v rozpore s § 3 Občianskeho zákonníka , vzhľadom na osobu povinného, ktorý je fyzickou osobou nepodnikateľom a ktorému pôžička nebola poskytnutá za účelom zisku a aj oprávnený pred poskytnutím takejto pôžičky má možnosť preveriť si schopnosť dlžníka splácať a aj s ohľadom na skutočnosť , že zákonný úrok z omeškania ku dňu 25.09.2009 predstavoval hodnotu 9% ročne , uvedený zmenkový úrok 91,25% ročne predstavuje vyše 10 - násobok zákonného úroku z omeškania (zmenkový vzťah má občianskoprávnu povahu). Dňa 12.11.2010 doručil oprávnený odvolanie proti uzneseniu a Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 18CoE 142/2011 - 46 zo dňa

30.03.2012 odvolacie konanie zastavil s tým, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Majetková škoda bola navrhovateľom ustálená v danom prípade nasledovne :

- predstavuje náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím súdu a to

spolu sumu 890,54,- eur.

Nemajetkovú ujmu navrhovateľ vo veci vyčíslil na sumu 178,11,- eur (výpočet uskutočnil 20% z uplatňovanej istiny s príslušenstvom). Doklady preukazujúce opísaný priebeh v bližšie nešpecifikovanom exekučnom konaní a uplatnenú výšku náhrady, súdu nepredložil.

Podľa čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu. Rozsudok musí byť vyhlásený verejne, ale tlač a verejnosť môžu byť vylúčené buď po dobu celého, alebo časti procesu v záujme mravnosti, verejného poriadku alebo národnej bezpečnosti v demokratickej spoločnosti, alebo keď to vyžadujú záujmy maloletých alebo ochrana súkromného života účastníkov alebo v rozsahu považovanom súdom za úplne nevyhnutný, pokiaľ by vzhľadom na osobitné okolnosti, verejnosť konania mohla byť na ujmu záujmom spravodlivosti.

Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy SR zák.č. 460/1992 Z.z., štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR zák.č. 460/1992 Z.z, každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 46 ods. 2 Ústavy SR zák.č. 460/1992 Z.z., kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.

Podľa čl. 46 ods. 3 Ústavy SR zák.č. 460/1992 Z.z., každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom.

Podľa čl. 46 ods. 4 Ústavy SR zák.č. 460/1992 Z.z., podmienky a podrobnosti o súdnej a inej právnej ochrane ustanoví zákon.

Podľa ust. § 48 ods. 2 Ústavy SR, každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných preťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa ust. § 36 ods. 2 zák.č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov (Exekučného poriadku v tom čase platnom), exekučné konanie sa začína dňom, v ktorom bol exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie. Exekútor však môže začať vykonávať exekúciu až udelením poverenia súdu na jej vykonanie (§ 44).

Podľa ust. § 39 ods. 2 zák.č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov (Exekučného poriadku v tom čase platnom), k návrhu na vykonanie exekúcie oprávnený pripojí rovnopis rozhodnutia opatrený potvrdením o jeho vykonateľnosti (exekučný titul). Potvrdenie o vykonateľnosti sa nevyznačuje na notárskej zápisnici (§ 41 ods. 2).

Podľa ust. § 44 ods. 2 zák.č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov (Exekučného poriadku v tom čase platnom), súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa ust. § 44 ods. 8 zák.č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov (Exekučného poriadku v tom čase platnom t.j. v čase podania žiadosti o zmenu súdneho exekútora), oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa ust. § 44 ods. 9 zák.č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov (Exekučného poriadku v tom čase platnom t.j. v čase podania žiadosti o zmenu súdneho exekútora), súd v rozhodnutí o zmene exekútora podľa odseku 8 zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Trovy exekúcie pôvodného exekútora sa vypočítajú tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Podľa ust. § 3 ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa ust. § 3 ods. 2 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa ust. § 5 ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa ust. § 9 ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné priesťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa ust. § 15 ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa ust. § 19 ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia

Z úradnej činnosti je súdu známe, že navrhovateľ podal množstvo návrhov na začatie konania, týkajúcich sa totožných účastníkov s takmer totožným skutkovým základom. Samotný navrhovateľ všetky návrhy na začatie konania a procesné návrhy v týchto konaniach odôvodňuje identicky, t.j. "formulárovým spôsobom", pričom rozdiely sa týkajú iba spisových značiek exekučných konaní, mien súdnych exekútorov a obdobia, po ktoré bol exekučný súd v omeškaní s rozhodnutím o návrhu na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, resp. návrhu na zmenu súdneho exekútora.

V danom prípade navrhovateľ namietal nesprávny úradný postup súdu (podľa lustrácie súdu) vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava IV. t.j. v exekučnom konaní, v ktorom ako oprávnený navrhol vykonať pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla nezaplatením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere dlžníkom : Á. L. nar. XX.XX.XXXX, bolo preukázané, že dňa 12.08.2010 súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý sp.zn. EX 8661/10 doručí tunajšiemu súdu žiadosť o udelenie poverenia. Na základe pokynu vyššieho súdneho úradníka zo dňa 23.08.2010 súd požiadal Stály rozhodcovský súd, Slovenská rozhodcovská a.s. Karloveské rameno 8, Bratislava o zapožičanie kompletného spisu sp.zn. SR 02281/10 (výzva doručená 08.09.2010). Po doložení žiadaného súpisu súd uznesením č.k. 16Er 2404/2010, EX 8661/10 - 18 zo dňa 21.10.2010, žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol, pretože právna úprava Exekučného poriadku neumožňuje iba čiastočné zamietnutie žiadosti a súd vychádzal zo skutočnosti, že oprávnený navrhuje vykonať exekúciu aj na vymoženie zmenkového úroku 0,25% denne, teda 91,25% ročne z dlžnej sumy 180,-eur od 25.09.2009 do zaplatenia, čo ku dňu rozhodnutia okrem zmenkovej istiny 180,-eur a zákonného úroku 6% z uvedenej zmenkovej istiny od 29.01.2010 do zaplatenia predstavuje ďalších 176,40,-eur. Výška zmenkového úroku 91,25% ročne je teda v jednoznačnom rozpore s dobrými mravmi z čoho vyplýva, že aj návrh na vykonanie exekúcie na vymoženie uvedeného zmenkového úroku je v rozpore s § 3 Občianskeho zákonníka, vzhľadom na osobu povinného, ktorý je fyzickou osobou nepodnikateľom a ktorému pôžička nebola poskytnutá za účelom zisku a aj oprávnený pred poskytnutím takejto pôžičky má možnosť preveriť si schopnosť dlžníka splácať a aj s ohľadom na skutočnosť, že zákonný úrok z omeškania ku dňu 25.09.2009 predstavoval hodnotu 9% ročne, uvedený zmenkový úrok 91,25% ročne predstavuje vyše 10 - násobok zákonného úroku z omeškania (zmenkový vzťah má občianskoprávnu povahu). Dňa 12.11.2010 doručil oprávnený odvolanie proti uzneseniu a Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 18CoE 142/2011 - 46 zo dňa 30.03.2012 odvolacie konanie zastavil s tým, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Dôkazné bremeno v súvislosti s preukázaním vzniku a výšky škody a príčinnej súvislosti medzi vzniknutou škodou a nesprávnym úradným postupom súdu zaťažuje navrhovateľa, ktorý nemôže vznik a výšku škody odvodzovať od jej paušálneho vyčíslenia. Súd poukazuje na skutočnosť, že v návrhu navrhovateľa na začatie konania nie je uvedená "spisová značka" súdneho konania, ktorého sa navrhovateľom namietaný prieťah v konaní má týkať, chýbajú dátumy podaní na súd, ktoré majú význam pre právne posúdenie vecí a dátumy, kedy sa navrhovateľ dozvedel o vzniku škody, pričom navrhovateľ nepriložil ani jeden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval existenciu exekučného konania a celú dôkaznú povinnosť preniesol na súd, pričom súd (nakoľko bol navrhovateľ nečinný) lustráciou osoby povinnej: L. Á., vyhľadal súdny spis viažuci sa na túto osobu povinnú (iný súdny spis sa nepodarilo súdu vyhľadať), pričom z obsahu vyhľadaného súdneho spisu sp.zn. 17Er/2404/2010 je nesporné, že

dňa 12.08.2010 súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý sp.zn. EX 8661/10 doručil tunajšiemu súdu žiadosť o udelenie poverenia. Na základe pokynu vyššieho súdneho úradníka zo dňa 23.08.2010 súd požiadal Stály rozhodcovský súd, Slovenská rozhodcovská a.s. Karloveské rameno 8, Bratislava o zapožičanie kompletného spisu sp.zn. SR 02281/10 (výzva doručená 08.09.2010). Po doložení žiadaného súpisu súd uznesením č.k. 16Er 2404/2010, EX 8661/10 - 18 zo dňa 21.10.2010, žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol , pretože právna úprava Exekučného poriadku neumožňuje iba čiastočné zamietnutie žiadosti a súd vychádzal zo skutočnosti , že oprávnený navrhuje vykonať exekúciu aj na vymoženie zmenkového úroku 0,25% denne, teda 91,25% ročne z dlžnej sumy 180,-eur od 25.09.2009 do zaplatenia, čo ku dňu rozhodnutia okrem zmenkovej istiny 180,-eur a zákonného úroku 6% z uvedenej zmenkovej istiny od 29.01.2010 do zaplatenia predstavuje ďalších 176,40,-eur. Výška zmenkového úroku 91,25% ročne je teda v jednoznačnom rozpore s dobrými mravmi z čoho vyplýva, že aj návrh na vykonanie exekúcie na vymoženie uvedeného zmenkového úroku je v rozpore s § 3 Občianskeho zákonníka , vzhľadom na osobu povinného, ktorý je fyzickou osobou nepodnikateľom a ktorému pôžička nebola poskytnutá za účelom zisku a aj oprávnený pred poskytnutím takejto pôžičky má možnosť preveriť si schopnosť dlžníka splácať a aj s ohľadom na skutočnosť , že zákonný úrok z omeškania ku dňu 25.09.2009 predstavoval hodnotu 9% ročne , uvedený zmenkový úrok 91,25% ročne predstavuje vyše 10 - násobok zákonného úroku z omeškania (zmenkový vzťah má občianskoprávnu povahu). Dňa 12.11.2010 doručil oprávnený odvolanie proti uzneseniu a Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 18CoE 142/2011 - 46 zo dňa 30.03.2012 odvolacie konanie zastavil s tým, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Dňa 23.4.2012 boli odporcovi doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody , návrh na začatie konania bol podaný na súd dňa 27.9.2012 (ust. § 15 ods. 1, § 16 ods. 4 zák.č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov).

S poukazom na opísaný postup súdu v predmetnom exekučnom konaní sp.zn. 17Er/2404/2010, z prehľadu úkonov je nesporné, že exekučný súd rozhodol o návrhu súdneho exekútora po uplynutí zákonom stanovenej 15-dňovej lehoty od doručenia takéhoto návrhu, s ohľadom na procesnú situáciu vzniknutú v predmetnom exekučnom konaní. Ale aj s ohľadom na túto skutočnosť súd konštatuje, že toto plynutie času nie je preukázaním nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v existencii prietahov a ak by aj k prietahom v označenom konaní došlo, nemusí sa vždy jednať o porušenie práva na primeranú dĺžku konania, ak konanie ako celok zodpovedá dobou svojho trvania času , v ktorom je možné ukončenie trvania konania spravidla očakávať (čl. 48 ods. 2 Ústavy SR). Navrhovateľ počas súdneho konania nepredložil súdu dôkaz o tom, že by využil účinný prostriedok nápravy podľa ust. § 3 ods. 7 v spojení s ust. § 62 a nasl. zák.č. 757/2007 Z.z. o súdoch v platnom znení a nezanedbať svoju všeobecnú prevenčnú povinnosť podľa ust. § 415 Občianskeho zákonníka (sp.zn. I.ÚS 16/02).

Vzhľadom na povahu navrhovateľom opísaného úkonu t.j. návrhu na poverenie súdneho exekútora, ako aj Exekučným poriadkom stanovenú lehotu, v ktorej mal exekučný súd rozhodnúť, preukázaná nečinnosť navrhovateľa a nevyhnutnosť súdu vo veci vykonať pred ako aj súčasne s rozhodnutím o návrhu na udelenie poverenia súdnemu exekútorovi aj iné procesné úkony, súd nepovažuje nerozhodnutie o predmetnom návrhu na udelenie poverenia súdnemu exekútorovi v lehote ustanovenej zákonom za zbytočné prietahy, t.j. za nesprávny úradný postup. Súd uvádza, že nedodržanie zákonom stanovenej lehoty nevyvoláva automaticky porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, pretože aj v takomto prípade sú rozhodujúce všetky konkrétne okolnosti posudzovanej veci. Porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov v zmysle uvedeného článku ústavy nemožno preto vyvodzovať len zo skutočnosti, že štátny orgán dôsledne nepostupoval v zákonom ustanovených lehotách. Ak pojem "zbytočné prietahy" obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na v zákone ustanovené lehoty na vykonanie toho - ktorého úkonu súdu alebo iného štátneho orgánu, pričom samotné nedodržanie zákonom ustanovenej lehoty na rozhodnutie o žiadostiach súdneho exekútora o udelenie poverení na vykonanie exekúcií či na rozhodnutie o návrhoch na zmenu exekútora samotný Ústavný súd Slovenskej republiky nepovažuje bez ďalšieho za porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, a to aj s ohľadom na množstvo návrhov, ktoré súdny exekútor v relevantnom čase okresnému súdu doručil (ktorá skutočnosť totiž objektívne bránila tomu, aby okresný súd mohol o týchto návrhoch rozhodnúť v štandardných, zákonom ustanovených lehotách),

súd konštatuje, že v predmetnej veci, opísané nedodržanie zákonnej lehoty nepovažoval vzhľadom na všetky okolnosti za nesprávny úradný postup.

Samotné nedodržanie zákonnej lehoty bez preukázania skutočností odôvodňujúcich závažnosť vzniknutej ujmy a okolnosti, za ktorých k nej došlo, nezakladá bez ďalšieho nárok na náhradu nemajetkovej ujmy. Navrhovateľ si náhradu nemajetkovej ujmy uplatnil za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonomom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky. Navrhovateľ tieto svoje tvrdenia žiadnym spôsobom nekonkretizoval a ničím nepreukázal; uvádzané skutočnosti tak ostali len v rovine všeobecných tvrdení bez preukázania konkrétneho zásahu.

Práve okolnosti predmetnej veci by neumožnili priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch ani v prípade preukázania tvrdení navrhovateľa. Je síce povinnosťou štátu zabezpečiť, aby bola spravodlivosť poskytnutá včas, pričom personálne a materiálne problémy na jeho strane spravidla nie sú dôvodom, ktorý by ospravedlnil porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Uvedené zásady však platia pre štandardné situácie, kedy účastník obracajúci sa na súd so svojou vecou nemá dôvod zaujímať sa o pripravenosť súdu na poskytnutie súdnej ochrany v jeho veci. No v prípade, ak sa jedna osoba (navrhovateľ) v priebehu krátkeho času obráti na súdy s enormným množstvom nových návrhov, v rámci prevencie (§ 417 ods. 1 Občianskeho zákonníka) sa musí zaujímať o to, či a v akých podmienkach je súd jej podania schopný vybaviť, a je povinná akceptovať, že vybavenie jej vecí nemusí byť tak promptné, ako vybavovanie vecí iných navrhovateľov. Súd je totiž povinný zabezpečiť okrem iného rovnaký prístup k spravodlivosti pre všetkých a navrhovateľ nemohol reálne očakávať, že súd promptne vybaví všetky jeho veci na úkor všetkých ostatných. Navrhovateľ preto nemohol legitímne očakávať rozhodnutie o všetkých návrhoch na udelenie poverenia lehoty a nemohol preto z dôvodu jej nedodržania zažiť stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci. Súd má za to, že ak by aj k prieťahom v konaní došlo, nemusí sa vždy jednať o porušenie práva na primeranú dĺžku konania, ak konanie ako celok zodpovedá dobou svojho trvania času, v ktorom je možné ukončenie trvania konania spravidla očakávať (rozsudok NS ČR zo dňa 23.3.2011 sp.zn. 30Cdo 1613/2009 (C 9548)). Zákon č.514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov, zavádza zodpovednosť za škodu spôsobenú výkonom verejnej moci a súd v danom prípade skúmal, či sú splnené predpoklady zodpovednosti štátu za vznik navrhovateľom označenej majetkovej resp. nemajetkovej škody, pretože štát zodpovedá iba za podmienok stanovených týmto zákonom. Ide o objektívnu zodpovednosť štátu (bez ohľadu na zavinenie), ale je založená za súčasného splnenia podmienok : 1. nezákonné rozhodnutie či nesprávny úradný postup, 2. vznik škody či nemajetkovej ujmy, 3. príčinná súvislosť medzi vydaním nezákonného rozhodnutia či nesprávnym úradným postupom a vznikom škody či nemajetkovej ujmy. Verejnou mocou sa rozumie moc, ktorá rozhoduje autoritatívne o právach a povinnostiach subjektov či už priamo alebo sprostredkované. Nakoľko navrhovateľ nepredložil listinné dôkazy (t.j. neoznačil a nepredložil žiaden dôkaz, ktorý by preukazoval vznik a výšku škody a ani jej príčinnú súvislosť s nesprávnym úradným postupom, neunesol dôkazné bremeno), súd nemohol vychádzať ani z výsledkov vybavenia súdom predpokladanej sťažnosti navrhovateľa na prieťahy v predmetnom exekučnom konaní, ani zo žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, ani z iného z právoplatného rozhodnutia vydaného či už v disciplinárnom konaní, alebo z rozhodnutia, ktorým by bolo rozhodnuté, že by bolo v danom prípade porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Dôkazmi navrhovateľ nepreukázal vznik ani materiálnej škody pri každej ním v návrhu označenej individuálnej pohľadávke, ani jej výšku (ust. § 17 ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov), navrhovateľ uviedol vymáhanú sumu s príslušenstvom. Čo sa týka uplatnenej nemajetkovej ujmy navrhovateľ ako osoba poškodená nepredložil dôkazy o jeho doterajšej práci ako spoločnosti, o prostredí, v ktorom pracoval a o komunikácii s osobou povinnou v predchádzajúcom období, ani dôkazy o závažnosti ním označenej ujmy, a závažnosti následkov, ktoré mu mali vzniknúť v súvislosti k postupom súdu v exekučnom konaní.

Dôkazným bremenom sa teda rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia a že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, nebola alebo nemohla byť preukázaná a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani

o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorí z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí. Navrhovateľ nespĺnil podľa zák.č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov, predpokladané podmienky úspešného uplatnenia nároku na náhradu t.j. nepredložil súdu dôkazy, či už nezákonné rozhodnutie resp. dôkazy o nesprávnom úradnom postupe exekučného súdu, nepreukázal vznik ním opísanej škody, a nepreukázal príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou.

Nakoľko navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno a svoje tvrdenia nepodložil žiadnymi dôkazmi, t.j. ako už súd v odôvodnení rozsudku uviedol, nepreukázal vznik škody (nepreukázal, nešpecifikoval či sa jedná o skutočnú škodu alebo o ušlý zisk), nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy (t.j. že iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom), nepreukázal ani príčinnú súvislosť (pri nepreukázaní existencie škody a nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, absentuje aj príčinná súvislosť), ako jeden z predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu, pričom bol preukázaný pasívny prístup navrhovateľa k veci nielen v exekučnom konaní, ale aj v súdnom konaní sp.zn.7C 222/2012, súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol (povinnosť štátu k náhrade škody spôsobenej výkonom verejnej moci nevyplýva automaticky, ale je daná iba pri splnení podmienok zodpovednosti stanovených predmetným zákonom).

Podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

V písomnom vyjadrení k návrhu na začatie konania odporca výslovne uviedol, že si neuplatňuje nárok na náhradu trov konania. S poukazom na citované ustanovenie súd odporcovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko ich náhradu nežiadal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa

jeho doručenia, písomne, dvojmo, na Okresnom súde Bratislava IV.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.